

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

9 Februarie st. v.

21 Februarie st. n.

Ese în fie-care duminică.

Redacțiunea în

Közép-utca nr 395.

Nr. 6.

ANUL XXII.

1886

Pretul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

O pagină dintr'un diar.

— Dedicată amicei mele Veturia P. Dessean. —

Ianuarie 8.

Montesquieu dăce, de-mi aduc bine aminte în »Reginald.« că între o femeie tineră și un tiner nu pôte să existe amicie mai intimă, căci séu junele se namoréză de ea, séu ea de dñsul, ori în cele mai multe casuri reciproc.

Montesquieu pôte să aibă dreptate, inse ca la tôte regulele, mai incap și aici niște esceptiuni. Drept esemplu, étă una: atât femeia, cât și tinerul iubesc deja pe altcineva. Recunosc inse, că pericolul nici în casul acesta nu este delăturat.

În poziția acésta me aflu și eu acuma; de aceea cred că n'am să me tem și pot cu totul liniștit să admir farmecile amicei nòstre periculoase.

Giovana iubesc deja. Ea mi-a mărturisit chiar și numele idealului ei. Dñsa dar e asigurată contra ori ce pericol. Dar eu?

Iubesc eu ore pe cineva? Ênsumi nu pot respunde la întrebarea acésta. Căci nici acum nu știu decă vr'un simț caprițios séu adevératul amor imi légă sufletul? Mi-i frică totuș, că va fi acest din urmă, căci ține pré indelung.

Dar să nu vorbim de acésta. Lucrul de căpetenie este, că inimile nòstre sînt deja cucerite; deci cu tótă liniștea sufletescă putem să fim buni amici.

Ce-i dreptul, fetița acésta este o ființă periculoasă. Me ncerc s'o descriu, cu tôte că spre scopul acesta ar trebui să me serv de-un penel; dar nici cu acela n'as fi 'n stare s'o zugrăvesc așa precum e aieve.

Stătura mijlocie, talie sveltă și mlădiósă, brațe rotunde și niște mâni micuțe bine ingrigite, étă trăsăturile de frunte ale infățoșării sale. Picioarele-i sînt asemenea mici, ceea ce me bucură, căci pot da voie unei femei s'aibă gură mare séu pěr roșu, dar picioarele mari nu le pot vedé. Tot omul are caprițiile sale; eu ador picioarele micuțe.

Ș-acum să trec la fisionomia ei. Un cap minunat, o față rumenă. Nu aparține ea acelor frumuseți, cu trăsături simetrice dar reci, cari fac impresiune numai asupra ochilor, nu și asupra sufletului; aparința ei are ceva, ce fără conșciință, la primul moment îți cuprinde atențiunea tótă. Ori unde, în ori ce impregiurări s'o întelnești, fie pe drum în strae țărănești, fie în salon în toaletă de serată: nu vei puté trece pe lângă ea, să nu stai s'o admiri cu interesare neexplicabilă, ori cât de puțin să te intereseze frumosul.

Pěrul ei bogat și negru, ochii-i mari strălucitori

și colórea brunetă-olivie a feței sale, îți pun în vedere un model de tip oriental.

Mi-aduc bine aminte când am vèdut-o primadată în viața mea. Fără conșciință mi-a venit în mînte una din cele mai plăcute suveniri din anul 1877, când am călătorit prin Italia.

Eră o diminetă încântătoare de vèră! Însoțit de unchiul meu, treceam cu trăsura din Florența la Pisa. Eră chiar serbătoare, în tot momentul ne întelnam cu țerance cari mergeau la biserică în Florența. Unchiul meu me făcea tot mereu atent, să privesc cu interesare acele femei din Toscana, căci ele posed în tótă Italia, tipul cel mai curat latinesc.

Fisionomia Giovanei posedă chiar tipul acela; cu atâta deosebire, că italienele acele erau mai brunete și aveau picioare mai mari.

Căci ori cât se vorbește de frumsetile încântătoare ale ficelor Italiei clasice, — ele începînd dela marchesa séu contesa cea mai elegantă, până la cea din urmă păstorită, tôte au picioare mari.

Dar să me rentorc la Giovana. Fără indoială, ce e mai fermecător în ea, ce ar cuceri pe toți, de ar fi chiar urită, acele nu sînt decăt ochii mari întuncoși.

De așa fi inamorat de Giovana, acum așa avé mai bună ocaziune să fac un cîntec la acele doue stele lucitoare, cari le pòrtă ea acolo unde alți sermani muritori au ochii.

Din norocire nu sînt inamorat de amica mea și prin urmare imi ajunge vorba, că ochii ei, în adevèr sînt minunați.

Numai odată am întelnit în viața mea ochi cu asemenea espresiune, ochii Gabriellei.

Și decă remprospetez din suvenirile-mi trecute ochii ei și-i asemèn cu a Giovanei, doră pe partea primei mi-ar cădè judecata mai favorabilă, ceea ce-i ușor de înteles. Din ochii Gabriellei farmecul amorului, un rai imi suridea, ér din ochii Giovanei numai amicie imi străluce. Sermana Gabriella!

Am să trec la însușirile spirituale ale Giovanei.

Ea e o copilă drăgălașă, cu suflet de o cultură adevérată, are mult spirit, ceea ce și ea pré bine șcie.

Se află în ea ceea ce francesul numește »esprit« și decă cineva se ocupă mai indelung cu ea, se pôte chiar și supèră, căci șcie să fie și necrutătoare, dar de sigur nu se va urî nici odată, și fără voie i va căută societatea cât de des.

E pesimistă nițel; despre lume și ómeni în genere are mai rea judecată, decăt ce ar fi permis în etatea ei; nu se pré încrede în toți, ori ce vede séu aude, de nu întelege, presupune o cauză misterioasă și decă nu isbutește să alle adevèrul, atunci mai bucuos presu-

pune partea mai rea, decât cea mai bună. Câte odată e caprițioasă, pentru ce incurând i pare reu, dar naintea altora nu voește să recunoască.

Cred că are inimă cu simțeminte căldurose, inse cred și acea, că știe bine să le predominescă, dără și pré bine! Și nu pot scăpa nici decât de idea acea, că greșéla ei cea mai mare e: »Zu viel Kopf, und zu wenig Herz.«

Este in ea multă tărăie sufletescă și energie, decât voește ceva, cu consequență duce in sfârșit, ceea ce eu prețuesc mult. Decă se va mărită și soțul ei nu va fi un bărbat cu energie esttraordinariă, va fi mare erou de pantofi, inse numai decât nu-l va iubi.

Dar sânt convins, că Giovana numai așa un bărbat își va alege de soț, pe care-l va iubi; acela numai de un caracter adevărat bărbătesc pôte să fie, la care nu va privi in jos, ci sus, cu mândrie; ș-atunci din tot sufletul cred, că se va supune cu tötă bländeța ei farmecului aceluia amor.

Förte frumos, cu multă simțire, cântă in pian, mai ales piesele-i favorite românești; in genere cu multă căldură și mândrie își iubește limba și națiunea. Și sânt convins, că pe M.... nici pe jumătate nu l'ar iubi așa, de n'ar fi român.

Un defect mai are ea, că adeva pré bine știe cât e de frumoasă și prin urmare e desmerdată de secul mai tare. Dar asta e un așa defect, care va trece curând, de va iubi in adevăr, adeva de va deveni soția iubitore a idealului ei.

Căci mare adevăr dice Larochevoucauld: »Dintre minunile amorului cea mai mare e aceea, că vindecă cochetăria.«

Georgina Mișici.

Ți-am ȡis adio!

Ți-am ȡis adio ș-amëndoi
Plângeam cu jale-adăncă
Și pentru-o lume nu credeam,
Că nu ne-om vedé încă;

Și ani s'au adunat in cale
Cu-o vreme-așă de lungă
Și pe cărarea de sub stâncă
Un tainic dor m'alungă.

Par că te ved sub acel fag,
Privind cu neastimpăr,
Să me zărești că me intore
Durerea să țio stimpăr.

Copilă! crede c'am murit
Și-ți șterge de plâns fața;
Dec' am gustat din fericire,
Noi ne-am trăit vieța.

Ca mândra lună ce s'opreșce
Și tremură pe dealuri,
Remăi in vieța-mi cea mai dulce
Din nôptea cu-idealui.

Remăi adănc in gândul meu
O tainică dorință;
Și nôptea vecinicei uitări
Trecutul să-l inghiță!

1881.

E. Muntelescu.

Arborele insurăciunii.

— Novelă —
(Urmare.)

cum le-a cunoscut pe amëndoué. Și pe cât de fericită érá in brațele amantului seu, pe atât, nu, de o sută de ori suferia mai mult.

— O, Dömné! De ce m'ai lăsat a cunöșce cerul fericirii, ca acum să ved deschis infernul?! De ce ai dat lumină, atunci nu ar fi nici odată intunecere?!... Dar nu me plâng. Au nu me iubeșce el și acum și nu-l iubesc și eu? Ce mai voiesc? Dorit-am eu mai mult vre-odată? Nu! Liniște dar inimă, liniște, — așa se mângăia Aurelia.

Suferința inse se vedea in fața ei. Obrazul ei odinioră rumen, deveni palid, ochii ei plini de durere. Intr'o ȡi trăia un an!

Ce nu aduce inse un moment, aduc césurile, ȡilele și lunile.

O, nu ar mai puté trăi omenimea, decât pe lângă suferință nu ar fi mângăierea, decât nu s'ar află pe lângă rană balsamul. Decă ar lipsi depe acest pământ ängerul mägăiării, ce ar fi vieța: o lume plină de tänguieli.

După ce trecură câteva luni, de când se despărți Ionel de Aurelia, acésta se liniști apoi érá. Incetul cu incetul obrazu-i ér își căpăta rosele lui de mai nainte, din ochii ei dispărü durerea, remase in ei numai o urmă a suferinței, care pe femeie o face așa de răpitore și frumoasă, ochii ei ér se umplură de foc, buzele de suris.

Ba in carnaval se duse și la câte-va petreceri. Sosi apoi primăvera cu multele ei distracții și nici Aurelia nu se retrase. Și pôte avea dreptate. Érá încă numai in al 18-lea an al vieții sale și așa de tineră să abȡică de vieța?

— Nu e infidelitate acea, decât eu imi petrec cu alții, — așa se gândia și când omul se gândeșce asupra unui lucru, este primul paș spre a-l și comite.

Trecü primăvera, véra, apoi sosi a doua érnă de când s'a depărtat Ionel. El scriea Aureliei numai odată in an: la ȡiua onomastică. Nici ea nu-i scriea mai de multe ori. Aveau atăta credință unul in altul, încât țineau de suficient atăta corespondență. Ei toc-mai prin acésta voiau a-ș pune la incercare sinceritatea și amorul lor.

Și nu este bine a se jucă omului cu inima. Nici nu știe de multe ori cum perde jocul.

Căci așa este omul din firea lui: chiar când greșeșce, i place a crede că n'a făcut nimic réu.

Așa advocat te faci ție-ți ênsu-ți de multe ori, încât să fi jefuit, să fi omorit, te faci a crede că lucru omenesc ai comis, și altul in locul teu tot așa ar fi făcut, așa ne mângăiam.

In carnaval Aurelia érá cea mai veselă. Érá ca o fată, care nu are nici un dor neimplinit. O incunjură o mulțime de curtezani, și decât acésta impregiurare și nu totdeuna este fericitore pentru o tineră, dar la tot casul i serveșce spre mândrie, și unde vei află o fecioră in cea mai frumoasă vërstă a sa, să nu fie mândră de ea ênsași, să nu-i placă a vedé cum cucerēșce inimile! In fine să fim drești: cele mai multe femei cu asta se mesoră mai adeseori una pe alta: care cât a cucerit?! Förte puține sânt acele, cari intrebă: cine cum a iubit? Mai multe caută cercul de mărime și nu adăncimea și sinceritatea amorului.

Nu dic, că Aurelia se ținea de cele, cari numai a cucerü doresc; nu, ea și acum se gândia la Ionel, dar decât acela ar fi vedüt purtarea ei de cură cochetăria de care diu ce in ce se apropiă, șeu mult în-șăpăcut.

Ba se vorbiá, că negustorul din piața mare, domnul Bordea, i face curte chiar și la feréstră. Unii spuneau chiar și acea, că au vędut cum a petrecut-o acasă dela biserică, că ar fi intrat în casă, și că foarte vesel se întorcea dela ea. Și prin orașe așa mai mici grozav de iute se lățeșce câte o veste ca asta. Suspectiunea de multe ori se ia drept adevěr, și așa nu-i mirare decă în urmă tot orașul vorbiá, că domnul Bordea are să ia de nevěstă pe Aurelia. Și nime nu se indoiá de asta. De ce să nu se pótă întemplă un lucru ca acesta? Aurelia erá una din cele mai frumoșe și culte fete în oraș, și ori și ce fată trebuie șá se simtă fericitá, decă un om așa avut ca dl Bordea o cere de nevěstă. E om cu stare foarte bună, și mai ales în ochii părinților ásta este un motiv însemnat. Apoi decă e și de trebă, pe lângă acea nu-i betrán, nu-i urit, de ce nu?! Fetele trebuie mărítate și unui bărbat i șede reu neinsurat.

Dar Aurelia ce ęicea la tóte aste?!

Ea numai într'un tárđiu își dádú sémă despre ceea ce face și unde a ajuns. Numai atunci s'a trezit, când erá deja cam departe: simțiá, că s'a cam obișnuit cu negustorul avut, care erá așa gentil, așa curtemitor față de ea.

Când câte un buchet de flori, când câte o carte de cetit i trimitea negustorul și pe tóte așa la timp le nimeriá.

În adevěr, că ceea ce a posedat ea în Ionel, în acesta nu állá. Acei ochi melancholici, acea voce dulce, nemăestrită, acea bogăție de cuvinte pline de foc și farmec nu sânt în domnul Bordea.

Dar cine șcie nu a dispărut óre tóte aste și din Ionel, dóră nici o mai iubeșce așa, căci atunci cum ar puté sta atáta timp departe de ea?! A trecut deja un an decând nu l'a vędut și el măcar prin o epistolă nu-i scrie, că o doreșce, că se va rentórce.

Acest gând o ocupá mult.

— Dar nu, nu se póte să nu me iubescă; el cu atáta iubire, cu atáta sinceritate mi-a spus că nu me va uita. Și aș fi infidelă decă eu numai m'aș gândi la acea, că el nu se va ține de cuvânt.

Așa își ęicea în sine Aurelia și apoi ér întrebá:

— De ce nu se întórce decă me iubeșce?! Da, el m'a uitat, el a uitat de mine. s'a dat lumii, nu-i mai sânt eu totul ce doriá.

Astfel se gândiá de multe ori Aurelia. Începú a se desvinováți, a luptá contra inimei sale și nu peste multe septémáni se și invinse pe ea ęnsăși, se împacă cu gândul, că Ionel în adevěr a părăsit-o.

De câte ori se întemplá asta în viétă, ca pentru ea să ne ispásim pe noi ęșșine de pécát, punem vina pe altul! Nu e ceva mai ușor decát asta. Și apoi când și lucrurile par a ne da noue dreptate, sântem cu totul liniștiți în suflet. »Dar ar trebui să-i scriu cel puțin o scrisóre, să me incredințez de simțemintele lui.» își ęicea Aurelia în sine. »Oh, ce nebunatică sunt, continuá ér — eu să-i scriu? Au nu el ar trebui să-mi scrie mie? Da, așa e. Eu nu voi face nimic. Me las în voia întemplării.

Își făcea biéta copilă muștrare din acea, decă i-ar scrie. Nu se gândiá la acea, că acest moment al gândirii sale este ultimul stadiu al iubirii, al credinței sale față de Ionel. Când tragem la indoială ceva despre cinev — sântem și foarte aprópe de a crede acea.

Și de ce să se mai și gândescă la aceá, când domnul Bordea nu odatá i-a dat spre a crede, că nu ar fi străin nici de cel mai serios pas față de ea. Ba s'ar simți foarte fericit, decă ar avé-o de nevěstă.

Apoi ea erá fatá seracá. Tatál seu, un simplu cancelist, trăiá foarte retras și numai depe o ęi pe alta. Mama sa i murise de mult. Pe lângă acea și frate-seu avea mare trebuință de ajutorul ei, căci studiá încă

și erá departe de completarea studiilor sale. În fine când omul începe a se socoti, a męsurá interesele, apoi e și aprópe de tęg.

Și mai presus de tóte erá acea, că Aurelia nu odatá a simțit acea, ce va să ęică a fi serac, a fi desprețuit chiar de niște ómeni, cari numai intru atát ne sânt superiori, că imbracă haine mai bune, locuiesc în odái mai frumoșe și cercetéză locurile de petreceri mai des.

Se născú în ea un fel de dor de resbunare, care mereu stáruiá în sufletul ei spre a primi ofertul din partea negustorului avut.

— Da, me voi duce după el, își ęise într'un ton hotărít. Fie ce va fi. Am avut și eu un vis dulce, a trecut. Acum vine timpul viețuirii. Ah, cum o să me înalț asupra tuturor amicelor perfide, cari cu așa ochi jaluzi privesc spre mine de un timp încóce. Cum o să umblu cu fruntea sus printre acele, cari de multe ori așa compătimitor se uitau la mine! Cât me durea acea pe mine, numai acum simț. De amorul meu cu Ionel nu șcie nime în lume. Nu-mi va puté nime ęice, că numai din interes am ales de bărbat pe negustorul avut. . . Mi-am făcut socotéla, voiesc să trăiesc, să strălucesc, — sfērși cu obrazii aprinși.

III.

Vędurám dar hotărírea definitivá a Aurelicii. Fuserám observatorii timpului sub a cărui decurs se luptá în Aurelia *idealul* cu *femeia*, și vędurám cum totuși femeia eși triumfátóre. Nu va gândi de sigur sermana, că totdeuna în asemenea victorii ne perdem.

De câte ori se întemplá asemenea lucruri?! De câte ori sântem în poziția de a alege între doue lucruri și alegem cel mai reu, pentru că din întemplare a fost mai lucitor. De giaba, slab este omul dela crearea lui! Și primul om prin vorbe frumoșe a fost dus la oséndá. Nici noi nu sântem altmintrelea. Ba vor trece vécuri dearendul și tot slabi vom remáné, tot ne vor orbí lucrurile splendide din lume, omul tot sub *forme góle* va căutá spirit și fericire, nu șcie că spiritul umblá în ascuns, și că cea mai mare înțelepciune și fericire este în acea, ca să-l scótem la ivelá.

Nici nu trebuie dór să spun, că Aurelia în scurt timp se logodi cu domnul Bordea.

În luna lui maiu se serbá cu mare pompá cununia, după care festivitate tinera páreche plecá imedat în voiađu prin străinétate. Lues, de care nici nu visase Aurelia.

Și se simțiá bine pe lângă bărbatul seu.

Acela erá tot așa de curtezan și delicat față de ea. Și acest lucru, de și nu deștéptá în femeie amor ferbinte, dar pe o femeie simțitóre precum erá Aurelia, totdeuna o îndatoréză.

Suvenirile primului amor numai arareori i întunecau fruntea seniná. O regiune frumoșá, un oraș mare pe unde treceau, o făcea ca îndatá să uite de trecut, care i se párea așa de demult.

Și apoi câte plăceri i căusá acea, că șciea, că tatál seu e fericit prin dęnsa, că nu mai are a luptá atáta cu nevoile ęilnice, că acum tot ce a cheltuit cu ea, póte să cheltueșcă cu frate-seu care urméză la universitate în străinétate, ba îl póte și ea ajutá.

Dar atát, și mai multá plăcere nici cá avea. Din ęi în ęi vedea, că bărbatul seu nu intru tóte corespunde dorințelor ei. Chiar în călătoria lor nu-i plăcea tinerei femei, că acela óre întregi o lăsá prin oteluri, până ce el umblá în afaceri negustoreșci. O indigná acea, că el pentru niște mărfuli o negligeză pe ea. Așa dar nici cu atát să nu se pótă fálí, că aceáta călătorie *numai* de dragul ei o face bărbatul ei?! Asta o durea.

Ér avuția numai până atunci gádele pe om, pán'

ce o privește numai din departe. Când trăiește se folosește de ea, nu mai este așa seducătoare precum o privește ochiul lacom. De asta se convinsese și Aurelia.

Deși totdeauna bunurile lumii, când îi lipsește omului ceva în inimă, când caută ceva mai scump, atunci nimic nu ne mângâie.

Așa era și cu Aurelia. Până acum de când s'a măritat, a trăit așa de repede, în așa variațiune, încât abia observă curgerea timpului.

Acum inse s'a liniștit toată. S'a întors din călătorie, a făcut vizitele la cunoscuți, acum nime nu mai vorbește de călătoria lor, sunt toate cele vechi, parcă nimic nu s'a schimbat.

O parte din oameni sunt așa de nauci, încât își inchipuesc, că tot ce fac ei, e lucru mare în lume, și le place a crede, că lumea se ocupă mult de ei. Și convingându-se de contrariul, vedând că ori ce ar face ei, lumea rămâne neștiră, că oamenii numai pentru spectacol se interesează și nu totdeauna și de persoane, acesta este pentru ei o înșelăciune amară.

Asta înșelăciune o supără și pe Aurelia. Mai o supără și bărbatul. I se părea că s'a pré recit față de ea, că o neglijează și numai de negustorie se interesează.

(Va urmă).

Ioan Russu.

Fata popii.

— Roman în 2 tomuri. —

(Urmare).

Tocmai când sosi acasă, vini și fiul seu Alesandru, care nu mai fusese de ani îndelungați la casa părintească. Vedându-l, se nversună și mai mult, căci n'avea ochi să vedă pe »blăstematul acela,« cu care cheltuisese deși atâtea parale și care i-a făcut numai neplăceri și rușine

Nici nu așteptă ca acela să-i dea binețe, ci restindu-se dârz, începă să-l descose cu niște întrebări:

— Ce cauți aici? Cine te-a chemat? Unde-ai fost până acuma, puteai să rămâi și de-acuma înainte! Nu mi-a fost nici un dor de tine. Atunci să te ved, când mi-oi vedé cefa, blăstemat ce ești!

Alesandru știea din capul locului, că n'avea să se aștepte la vro primire călduroasă; ba era pragătit și la acea ca tatăl seu să-l probozescă bine: cu toate acestea întimpinarea îl uimi, i părea pré scosă din topor.

Vedea că părintele seu este iritat afară din cale și numai decât ghici, că de bună sémă l'a necășit cineva tocmai acuma, de aceea nu află cu cale să-l mai supere și el, ci respunse glumind:

— Ce caut aici? Éc' așa! Am venit să fac și eu umbră pământului.

— Nu vreu să te ved! Cară-te!

Dar în momentul acesta o ușă se deschise și din aceea se ivi capul preotesei:

— Tu ești Alesandre? De mult nu te-am vedut! Tu reu ce ești!

Aceste vorbe erau să fie un fel de dojană; dar furé rostite cu atata dulceté, încât Alesandru uită la moment vorbele aspre ale părintelui și grăbi la mamă-sa să-i sărute mâna.

Nu-i vorbă, era și densa de multe ori necășită că fiul ei nu voiă să asculte de părinți și plângea adeseori auzind ceva reu de el; dar de! era mamă și mama-i iertătoare. Și cum să se supere pe el tocmai acuma, când a venit să-și vedă părinții după atâtea amar de ani, când etă-l colé cruce de voiă să-și faciorilor?!

Il primă dar cu bucurie, îl sărută și-l duse în

odaie, unde mai înteu îl întrebă, decă nu-i flămënd și că ce poftescă să-i gătescă de mâncat?

Părintele Movilă se duse 'n cancelăria sa, murmurând printre dinți:

— Nu-i destul că l'a stricat, dar încă-l guguleșce și acuma!

— Nu-s flămënd, măicuță dragă, că vin dela o petrecere unde trei zile și trei nopți ne-am ospetat. O trebă mai mare m'a adus acuma la dvăstre.

— Ce, dragul meu?

— Am venit să ve spun o vorbă serioasă.

— Spune, dragă!

— M'ați cârțit cu vină și fără léc de vină, că sunt un perde-veră, că ve fac rușine; am gândit dar c'a sosit timpul să sfêrșesc odată cu traiul meu de până acuma.

— Pré bine, pré bine!

— Vorba ăluia: să me fac om de omenie. Adeca să me 'nsor.

— Să te 'nsori! Pré bine. Asta doriă și eu de mult. Ț-am și ales una...

— Îți mulțumesc, mamă; dar mi-am ales eu.

— Bine, fiule; tu ai să trăești cu ea.

— Ș-acum am venit să ve spun numele ei și să ve cer binecuvântarea.

— Cine-i? Cine-i? Dără...

— Nu vei ghici. Îți spun dară eu. Rachila...

— Fata popii Tanase din Brândușeni?

— Da.

Mama era visibil surprinsă. Surisul de mainainte i peri de pe buze și fața-i deveni serioasă. Un moment nu șiea ce să dică, apoi îl întrebă desamăgită:

— O iubești?

— Cu tot focul.

— Dar nu-i frumoasă!

— Atât e mai istetă.

— E șchiopă.

— Cel puțin n'o să umble prin baluri, ci are să porțe grige d'ale casei.

— Dar are un renume reu.

— Vorbe de clacă.

— Nu cred ca tatăl teu să se 'nvoiescă.

— Tocmai de aceea vină acuma să-l rog.

— Nu cred să isbutești.

— Dar te rog și pe dta să pui o vorbă bună pentru mine.

— Eu? Dar de unde șie tu că mie-mi convine acesta căsătorie?

— De-acolo că me iubești și nici odată nu mi-ai refuzat nimica.

— Destul de reu am făcut.

— Tardie căință! Acuma n'ai decât să me ajuți.

— Și decă totă ostenela ar fi insedar?

— Mi-ar păre reu, căci atunci aș vini 'n conflict cu părintele meu, pe care îl stimez mult.

— Tu dară...

— M'aș insură chiar și în contra voinței lui.

— Ai face reu. El a jerfit atât de mult pentru tine!

— Șie. Tocmai de aceea aș vré să fac trebă cu buna. Dar decă nu voi puté...

Nu pută să 'ncheie, căci ușa se deschise și intră tată-seu.

Infătoșarea lui nu prevestiă un desnodământ d'rit de Alesandru. Părintele Movilă era posomorft. De iritat, nu putea să grăescă nici un cuvânt; dar tăderea acesta inspăimântă și mai mult pe soția lui, care știea că războiul era să isburăscă îndată.

Și ea să-l prevenă, ea începă:

— Alesandru ne-a adus o șire buna

— El și șire bună! — dise pe-o șire și începă a ride, încă de risul acela soția lui încă a eni.

— Dar fii liniștit! — începă ea. Lasă-me să-ți spun intăiu!

— Spune, — dișe părintele rece.

— Alesandru vră să 'mplinăscă o dorință ferbinte a noastră.

— Și cum anume? — întreabă părintele.

— Vră să se 'nsore.

— Da, tată, am vinit să-ți spun, că am hotărit să me 'nsor.

— Să te 'nsori! Hahaha!

EDISON.

— Să se facă om cum se cade!?

— Da, — răspuse ea.

— Ar fi timpul.

— Așă crede și el; de aceea a vinit acuma acasă.

La cuvintele aceste părintele par că se 'n-senină un moment; dar apoi fața-i își redobândi espre-siunea rece de mainainte și-l întreabă:

— Ș-apoi cu ce ți-i ține soția?

— Voi luc
 — Tu și să lucrezi!
 — Ai să vești!
 — Gura țice, gura minte... Te șciu ce pómă ești.
 — Ce-a fost a trecut, tată... De-acuma totul are să fie altfel.

— Mare minune ar trebui să fie aceea, mēi... Dar apoi află-se-va și fată de aceea care să-și lege capul cu tine?

— S'a și aflat, tată.

— Cine?

— Rachila...

— Lui popa Tanase?!

— Da.

La cuvintele acestea, părintele Movilă își perdū cumpētul silit de mainainte; fața-i deveni roșie ca piparcea și abia putēnd să grăescă de mânia, țice:

— Cu prepădita aceea vrei tu să-mi pētezi numele?

— Să me ierți tată, dar...

— N'am să te iert nimica... Fă ce vrei, dar in casa mea n'o vei aduce!... Auđi acolo! fāta lui popa Tanase să-mi fie noră!... Și ticălosul acela să-mi țică »cuseru!«... N'aș mai cuteză să ies in vēđul ómenilor... Aș muri de rușine...

— Dar tată...

— Taci!... De când sūnt, l'am tot desprețuit, căci totdeuna a fost un om de nimica. Pretotindeni a căutat numai interesul seu, s'a servit de mijlócele cele mai mārșave in folosul lui, a înșelat pe toți cu căți a avut d'a face; unde s'a dus el, acolo s'au ivit indată și reutatea, ura și perirea. Riurenii s'au prepădit, de când dēnsul s'a mutat acolo.

— Nu el a fost cauza.

— L'a mai ajutat și notarul repostat, căci ș-acela a fost intoemai ca el. Dēcă popa erā om de trebā, nu lāsā comuna 'n prēda notarului; dar fiind că se nārăviā cu acela, nu se sfiiāu unul de altul și făceau impreună fārādelegile. Ţi-se face milā când veđi satul acela.

— N'ai ce-i face, așa-i poporul.

— Poporul este așa, cum sūnt conducătorii lui. Dēcă aceștia sūnt ómeni de ómenie, cari trāesc in conțelegere și stāruesc pentru binele de obște, acolo veđi poporul in stare infloritōre; dēcă inse acesta are niște cārțurari, cari își cauță numai de treburile lor, cari trāesc in dușmānie, și sūnt rei la suflet, satul sārāceșce și 'n cele din urmă ajunge la sapā de lemn. Când sosești in cutare sat, poți să șcii indată ce fel de conducători are, căci n'ai decāt să te uiți la sat; dēcă acela e frumos, poți fi convins, că acolo popa, notarul, dascālul și ceialalți cārțurari ai poporului sūnt ómeni cum se cade; dēcă inse veđi niște case dērēpēnate și curți pustie, poți să șcii, că lipsesc conducătorii buni, séu că nu trāesc in conțelegere, și ce vrē să facā unul celalalt stricā. Etā, pentru esemplu, satele nōstre! In Riureni eu și dascālul am vrē să lucrām pentru popor, dar notarul ne pune pedeci, și nu 'naintām așa cum am putē; in Brēndușeni acuma s'a mai schimbat treba, acuma satul are un notar rīvnicor pentru popor, dar tot nu va putē face multā ispravā, pentru că acolo popa Tanase nu-l lasā: la voi in Valea-micā și notarul și popa și dascālul sūnt ómeni slabi, dar a și bātut Dumneđu satul acela; uitā-te inse la Plopi, unde toți fruntașii sūnt ómeni cinștiți, ce progres a făcut satul acela, par că-i un oraș!... Dar ce-ți vorbesc eu de-aceste!?... Orbului despre colóre!... De-ai pricepe, nu mi-ai vinī cu vorbe d'alde insurāciune cu tata lui popa Tanase!...

(Va urmā.)

Iosif Vulcan.

— Din giurul Nāsēudului. —

XIX.

Ve folos de asta lume,
 Dēcă țile n'avui bune,
 Fārā rele cu necas,
 De micuț eu că le-am tras,
 Ţile rele cu urit,
 Eu de micuț le-am simțit.

XX.

Streinā-s, mamā, streinā,
 Ca-și merla'n est' grādinā,
 Nice merla nu-i streinā,
 Cā-i cu pupēza vecinā,
 Și cucuțul i vēr dulce,
 Grangorul frate de cruce.

XXI.

Mēi bādiță, bādișor,
 Nu-mi trimite-atāta dor
 Pe gurile toturilor,
 Vino tu, cu gura ta,
 Și-mi stimpērā inima,
 Vino tu, cu capul tēu,
 Și-mi alinā dorul meu!

XXII.

Mēi leliucā, māndrulukā,
 Haid' cu badea pe cea luncā,
 Sā-ți taiū reșchitor și furcā;
 Pentr'o biētā de furcutā,
 Sā-mi dai de trei ori guriță,
 Pentru un biet reșchitor,
 Sā-mi dai gurā de trei ori.

XXIII.

Șcii tu lele, ce ț-am spus,
 Asērā colo din sus:
 Unde-or fi ómeni mai mulți,
 La mine să nu te uiți,
 Unde-or fi mai puținei,
 Ochiu tēi să fie-a mei,
 Ochișorii și guriță,
 Ca să-mi stimpēr inimuța.

XXIV.

De-aș șci, lele, c'oi muri,
 Eu cu tine-aș vorovi:
 Sā te rogi lui Dumneđu,
 Sā punā sufletul tēu,
 Când ii muri, lāng'al meu.
 Sulfā vēntul cālinii,
 Cālinii și strugurii,
 Din noi, lele-a resări:
 Un pom māndru inflorit,
 Cā noi tare ne-am iubit;
 Sā se mire ori și cine,
 Cāt am trāit noi de bine.

XXV.

Turturea, pasere surā,
 Sārută-me, lele 'n gurā,
 Cā de māne ești singurā;
 Sārută-me, mândrā dragā,
 Cā rēmai de māni, de-alaltā.

Concertul din Sibiu.

(Concertul ordinar al Reuniunii române de cântări din Sibiu, dat duminică în 2 14 Februarie 1886.)

Programul acestui concert dat în auzul unui public ales și numeros, în sala dela »Musikverein«, a fost următorul :

1. Două cântece populare, pentru cor micșt, de G. Dima :

- a) Rămăi sănătoșă.
- b) Fântână cu trei isvóre.

2. Două cântări pentru o voce de sopran cu acompaniamente de piano, de W. A. Mozart :

a) Arie din opera »Fluerul fermecat« (die Zaubberflöte.)

b) Canzonă din opera »Nunta lui Figaro.«

3. Trei terzete pentru voci femeiești cu acompaniamente de piano, de F. Hiller :

- a) Noptea (după W. Fischer.)
- b) Cătră zefir (după Dilla Helena.)
- c) Ah, câte flori pe câmp nu pier (după A. Niemann.)

4. Două cântece pentru o voce de bas cu acompaniamente de piano :

- a) Cruciata de F. Schubert. (După Leitner.)
- b) Soriora, de F. v. Halstein. (După A. Becker.)

5. Trei cântece pentru o voce de alt cu acompaniamente de piano :

- a) Eu simt a ta suflare, de G. Dima.
- b) Nu secați lacrimi, de L. v. Beethoven.
- c) Nimfa, de R. Schumann.

6. Noptea vrăjită. (Die erste Walpurgisnacht). Baladă pentru soli, cor și acompaniamente de piano de F. Mendelsohn-Bartholdy.

Cele două cântări populare, pe care publicul în mare parte a sa le auzia pentru a doua oară, au fost cântate de astădată de cătră corul reuniunii cu o doioșie și delicateță atingătoare.

În mod foarte plăcut a surprins dna Maria Crișan prin esecutarea celor două cântări din punctul 2 al programului. De când nu o am mai auzit și este cam de mult de atunci, vocea acestei amabile cântărețe a câștigat nu numai în volum și timbru, dar foarte mult și cu privire la claritatea, corectitatea și siguranța intonării. Se auzia cântând femeia ce știe ce este durerea și bucuria, pentru că le simțise și gustase prin sine însași. Aplausele primite au fost cât se poate de căldurose și măgulitoare.

Terzetele »Noptea«, »Cătră zefir« și »Ah, câte flori pe câmp nu pier« cântate de cătră dnele Agnes Brote. Maria Crișan și d-nișora Teresa Drexler au fost ascultate cu plăcere, fără ca să facă o impresiune mai adâncă. Publicul se pare, că urmând programei, își rezervă și concentrează atențiunea și dorința sa de plăcere asupra punctului al 4 lea, ce avea să urmeze. Din fatalitate eră să fiă desamăgit, prin o inoportună și neașteptată indispozițiune fizică a dlui Isaia Popa, acest favorit declarat al publicului, împiedecat fiind a-și cânta frumoșă sa parte din acest concert. Este de dorit ca la viitorul concert, dl Isaia Popa (basist) să ia toate măsurile de lipsă pentru de a evita un accident așa de regretabil.

Prin cele trei cântece pentru o voce de alt d-na Agnes Brote ne-a recompensat pe deplin și iute ne-a făcut să uităm pierderea numărului precedent, cântând cu o forță și vervă inpunătoare și admirabilă. Densă

a fost eroina acestei seri și aplausele frenetice cu care o au distins publicul încântat, au fost un tribut leal al unei recunoștințe simpatice.

Piesa ultimă și totodată cea mai gravă »Noptea vrăjită« ne-a dat ocaziune a constată de nou, că sub energioșă conducere a dlui dirigent G. Dima, reuniunea noastră de cântări înainteză cu pași siguri și bine măsurați în desvoltarea și progresarea sa musicală. Ori cine a auzit esecutarea acestei piese, a trebuit să recunoșcă fără nici o rezervă, că cu puterile disponibile cu greu s'ar pute ajunge la un rezultat mai îndesultor, chiar din punct de vedere curat artistic. Și în numărul acesta d-na Agnes Brote s'a destins prin cântarea sa frumoșă și insinuatore, alături cu simpaticele baritonist dl Connerth și tenorul Thomandel, care ambi au contribuit după puteri și în mod prevenitor la succesul întregului.

Acompaniarea la piano a fost ținută în tot decursul concertului de dl dirigent G. Dima, cu esecțiune dela numărul din urmă, la care a fost înlocuit prin d-na Minerva Brote, care ea și până acum a știut să învingă cu strălucită bravură și mult sânge rece toate dificultățile ce-i opunea delicata sa pozițiune.

Acest concert al reuniunii de cântări și cât se poate de bine reușita reprezentațiune teatrală de diletanți din 10 22 Ianuarie a. c. datorită inițiativei și patronagiului d-nei și dlui Dr. D. P. Barcian, au oferit publicului nostru românesc din loc două seri pre plăcute și bogate de impulsuni nobile, acărora repetițiune ar fi de dorit din multe puncte de vedere. Să sperăm, că ele nu vor rămâne aparițiuni isolate în viața noastră socială, de altcum destul de munotonă și deprimată.

Manfred.

Balul dela trei sfinți din Blaș.

Pote că nici n'or mai cuprinde colonele stimatei »Familie« multele raporte despre diferitele petreceri ce se însceneză mai prin toate părțile locuite de români; cu toate aceste, încredințat și eu de ospitalitatea onor. redacțiunii, precum și de viul interes cu care amabilele cetitoare vor urmări decursul petrecerilor române mai însemnate, sper că nu voi fi nici eu fără interes, schițând puțin mult doritul bal dela trei sfinți, seu al studenților.

Acest bal, ca și în trecut așa și acuma, a fost este și va rămâne, unul din balurile de frunte a Blașului, cu toate că acuma clericii nu pot lua parte.

Publicul român din loc și giur. ține și astăzi mult la balul dela trei sfinți, îl onorează tot cu aceeași frecuență ca și în trecut, fiindcă e filantropic, și mai mult . . . e în Blaș.

Așa eră plăcut a auzi în multe locuri, îndată după împărțirea invitărilor, răspunsuri ca :

— Mai bine nu mergem nicăiri, decât să rămănem de-acolo . . .

Și pe lângă cuvintele aceste mi se pare a fi militat toți participanții, dând și în anul acesta un aspect așa de frumos privirii în sera balului.

Cu toate că începutul eră anunțat la orele 8 sera, — ei! și pe aici, ca pretotindenea, se temeau a fi cei dintăiu, dar în urmă tot trebuie să fie cineva — astfel s'a început la 8 și $\frac{1}{2}$ — dar de abia sunase 10 ore, și mica sală a »Otelului Național«, de care ne-am plâns și ne plângem și acum nu-i mai putea încăpe pe toți, — cu toate că arangiamental intern n'a lăsat nimic de dorit.

Dansul se începuse și tabloul ni se presintă de care ochii păreau a nu se mai sătura.

O ghirlandă așa frumoasă de domnișoare, parte costumate, ilustrau așa de frumos sala, er pe lângă alți cavaleri, am putut număra peste 30 de studenți din clasa VIII și a VII, toți unul ca altul nisuindu-se fiecare a economisă cât mai bine singurele momente de petrecere ce le gustă în întreg carnevalul.

S'a început cu »Ardelena« jocală cu mult animo, er după pauză mult au contribuit la nivoul petrecerii și puținele figuri din »Cotillon« adause la quadrille al III-lea, comandate de simpaticul dn prof. de musică Iacob Mureșan; — și s'a sfârșit la 5 ore dimineața.

Dintre respectabilele dame imi permit a aminti pe dnele prof. Valeria Uilacan n. Bian în costum, Nestor, Groze, Solomon, Deac, Papiu, Viciu, Negruțiu, Mazzuchi etc., er din frumoasa cunună de doșore ce au ornat sala prin plăcuta-le prezență — din câte am cunoscut, amintesc pe doșorele: Iosefina G. Marciac Alba-Iulia, costumată, Theresia Corvin Oreșcie, Rafaela Vlaicu Elisabetopole, din loc: Eugenia Vintila, Otilia Brendușan, Leontina Bian, Cornelia și Aurelia Vancea, Maria Albini, Matilda Popa costumată, Ida Ciato, Irma Arieșan, Elena Câmpian Elisabetopole, Valeria Vitez Teca, Maria Boțan Bărăbanți, Virginia Suciuc Ghiriș etc.

Tot atât de fericiți ne-am simțit putend salută pe M. O. D. redactor N. F. Negruț din Gherla împreună cu dl med. Emiliu F. Negruț, precum și pe alți stimați domni din Brașov și Sibiu. Cu un cuvânt totă petrecerea a fost la culme, tinzend la un nivou cu mult mai înalt ca până acum, prin zelul neobosit al M. O. D. președinte Ales. Uilacan, precum și a întregului comitet arangiator.

Singura-mi observare, exprimată cu totă reserva, este temerea de a nu ne apropiă cumva de cunoscuta afirmațiune a »României Libere« din anul trecut despre vre-o decadință a costumelor, dar n'am dis nimic.

Cred că nime nu-și va regretă participarea, ci din contră se va uni cu mine afirmând . . . la revedere și pe anul viitor!

Un participant.

Bal român în Timișoara.

Intelegința română din Timișoara și în carnevalul acesta, ca și în anii trecuți, a signalizat o luptă pe terenul social-filantropic, va să dică a otărit arangiarea unui bal românesc, ce se va ține în 2-lea Martie st. n. 1886 în sala cea mare a redutei (otelul Principele de corună Rudolf, din cetate în Timișoara), în favorul școlilor române din suburbiul Fabric și al Alunecului român din loc. Dă o luptă, pentru că balul nostru are mai multe scopuri: a da ocaziune societății române a-și face cunoscință și a-și petrece, a câștigă parale pentru ajutorarea celor lipsiți de mijloace materiale și în fine a ridică prestigiul societății române în ochii străinilor.

Frumșeta recunoscută a damelor române, afabilitatea și grațiositatea lor, toaleta cea elegantă în genere, pitorescul costum național, dansurile cele frumoase românești, gustul cel bun în arangiarea balurilor, precum și curtoasia arangiatorilor, au atras atențiunea străinilor asupra balurilor noastre așa, încât astăzi balul român și-a câștigat loc între balurile de elită arangiate aci în Timișoara.

Lauda acesta nu noi, ci jurnalistica neromânilor ni-o face și nu fără motiv, pentru că balurile române din anii trecuți, arangiate din partea inteleginței, au fost cele mai animate și mai cordiale.

Ah! când me gândesc, cu câtă plăcere, animare și eleganță se dansă în balurile din anii trecuți »Ardelena« cea înfălăcă, burtășă, și »Ardelena« cea simțore, »România« cea elegantă și »Ardelena« cea frumoasă

cător, imi saltă înima de bucurie și tot minutul până la 2-lea Mărțișor mi se pare un secol întreg; dar nițică răbdare și ziua de mult dorită va sosi!

Cumcă balul de est an va reuși atât material-minte, cât și moral-minte, ni garantéză simțul de filantropie al românașilor noștri, afabilitatea și grațiositatea sexului frumos, care întotdeauna ni-a făcut onore.

Ca recompensare, comitetul arangiator s'a îngrijit ca să pôtă satisfacă dorința onorațiilor oșpeți, ce vor binevoi a ne onoră cu prezența lor: a acordat saloanele cele spațioase, luminoase și frumoase ale redutei din cetate: a angajat musică militară și civilă; a dispus ca ordinele de dans să fie și în anul acesta un specimen, un dulce souvenir dela balul din anul 1886, er încât priveșce animarea oșpeților și indeosebi a sexului frumos, se va îngrijit tinerimea și cu

Nicolita.

Erăș concertul din Arad.*)

Arad, 16. febr.

Un ărecare anonim găseșce de cuviință în nrul 25 al »Tribunei« a se acăță de concertul din luna trecută, despre care, la timpul seu, s'a luat notiță și în colónele »Familiei.«

Spune adecă domnul acesta A. A., că cele ce s'au scris despre concertul reuniunii femeilor române din Arad în diarele »Familia«, »Biserica și Școala« și în »Tribuna« sânt raporturi de reavoință, ce voiesc să înșele opiniunea publică; — er' ceea ce binevoeșce domnia sa a raportă în nrul de mai sus al »Tribunei« este isvorit din conșciință pură și nepreocupată.

După ce a făcut o paradă despre teoria cu progresul adevărului și tot odată a măgulit redacțiunea diarului cătră care se adreséză, se apucă con amore de fiecare diletant al concertului anintit, dicend că cutare nu a făcut tocmai mare măestrie că a cetit o legendă, că altul să se gândescă de trei ori înainte de a pasi în public, — că cutare domnă n'are idee de declamație, neșciind nici să gesticuleze; er la urmă despre domna care s'a produs la pian nici nu mai face vorbă, de ărece onorabilul corespondent — vré să remănă *complexant!*

Cu un cuvânt, concertul nici vorbă să fi reușit! Cu scop ca tréba să o incurce și mai bine, tot domnia lui încercă a împărți în doué deosebite părți pe cei ce au luat parte activă cu acea ocaziune, și anume în diletanți și artiști. — tractand tot lucrul ca și când artiștii ar fi făcut un concert a parte de diletanți.

Nu-mi trece nici prin vis să conturb gustul și ideile domnului A. A.; căci, din capul locului, nu știu ca cineva, om în totă firea, să facă din niște simple aprețiări *cestiune de adevăr*; de altă parte ori cât s'ar paradă în raportul deale cu »adevărul«, pré bine se véd contradicțiile, neșactitățile și indeosebi o bunicică dosă de maliție. Ne mai vorbind despre modul cum A. A. tractéză despre dame și despre diletante, — este cutezătore afirmarea, că notițele din cele trei diare decă nu s'au făcut de aceeaș persoană, dar *de sigur* în acelaș biurou. — De unde și cum astă siguranță? Pentru ce domnul iubitor de adevăr nu o face, și nefăcându-o, urméză dela sine că nu numai că nu iubeșce adevărul, dar că aruncă vorbă din vânt și atacă fără nici un temei.

Aș fi foarte mulțumit, decă dintre persoanele onorabile cari au asistat la festivitatea aceea, a

* De și corespondința la care se răspunde a fost publicată în fôia noastră, dar fiindcă aceea combate o notiță publicată și de noi, ne-am cređut datori a da loc acestor reflecțiuni de corespondintelui nostru, care ni-a trimis și acea notiță.

numele una cel puțin, care să fie gata a subscrie o așa dare de seamă pretinsă a fi făcută cu nepreocupare și cu pură conștiință. Desfid pe ori care din acei domni să iasă la lumină! — La rëndul meu încă am să ies cu numele întreg, și atunci apoi sânt dispus a arătă cu de-amăruntul cum păcătuiesce domnul corespondent A. A., nu în contra compoziției, de care inchipuire n'are, ci în contra adevărului, pentru care afectează atâta dragoste.

Până atunci fie asigurat respectivul, că *procedura sa cavalerească* manifestată față de omenii și față de scopul cără care ei se nisuesc, este lăsată, fără să mai facem vorbe, în aprețierea publicului.

Acelaș óspe.

Bal în Mercurea.

Domnule redactor! Nutrit de firma speranță, că veți da loc în »Salonul« mult prețuitei dvóstrê foi »Familia« și puținelor mele șire: imi iau libertatea a vă relată despre balul arangiat de cără comitetul compus de damele române din opidul Mercurea în sêra de 1/13 Februarie, cărăuia i-a pomes o producțiune literară-musicală.

La 7 ore sêra, deja eră adunată elita locuitorilor opidului Mercurea și giur într'un număr considerabil în »sala cea mare« a școlii sâseșei din loc.

Variațiunea producțiunii literare-musicale a atras și un mare număr de inteligență sâsească. Dic variațiunea, pentru-că în programă s'a cuprins și 2 puncte germane.

Programa cuprindând 7 puncte, s'a executat peste așteptarea publicului. — »Cuvântul de deschidere« rostit de învățătorul din loc G. Babeș a fost pe căt se pôte de potrivit. Cu această ocaziune a debutat cu deosebire dșora Maria Heydendorf prin idilla »La clochette du village« de Josef Filtsch; E. Beșă și I. Giorgescu prin represintarea dialogului »Misantropul« de Molière; I. Branga prin reproducerea lui »Soldan Vitezul« canțoneta de V. Alecsandri; și în fine după ce domnul protopop din loc Ioan Droș prin o scurtă vorbire incheiă represintațiunea, esaltat publicul de vioiciune și deplin mulțumit, părăseșce sala la 9½ ore pentru de a continuă petrecerea în sala de la »otelul roșu«.

Priviam cu plăcere la publicul numărós inundând în sala simplă dar cu gust arangiată. — Toți asteptau cu mare impaciunță momentul când musica îi va chemă la dans.

Și etă sosi momentul. Musica începe a resună »Hora«: la moment se formeză o cunună dintre cele mai frumoșe de jucători, dame și juni.

Eram fericiți a privi la atâtea june, românețe, frumoșe și plăcute ca niște nimfe conduse de brațele tinerilor români.

Dintre jocurile naționale s'a dansat »Romana«, »Hașegana« și altele cari prin variațiunea bine arangiată au dat o vioiciune deosebită petrecerii.

Dintre numărósele dame cari au participat la bal trebuie să amintim pe dnele Agapia Droș, I. Măcelar, M. Albu, Branăște, Măcsim din Seliște și altele, êr dintre dșore amintim pe dșorele Eugenia Măcelar, Elena și I. Măcsim, M. de Heydendorf și multe altele. Intre cari și mai multe dne și dșore de sas.

Toaletele au fost moderate și pe cât se pôte de cu gust alese. Eleganța simplă predomină într'u toate arangiamentele. — Trebuie să amintim toaletele naționale de România a dnei Agapia Droș și a dșorei Eugenia Măcelar, care a fost de un gust deosebit.

Nu pot trece cu vedere sacrificiile materiale și

morale a dnei Agapia Droș ca presidentă care nu puțin a contribuit la reușita petrecerii.

Venitul acestei petreceri a fost destinat în favorul școlii române gr. or. din loc.

De altcum petrecerea a fost foarte animată și la 5 ore dimineța terminându-se, toți cu cele mai dulci suveniruri se depărțară.

J. M.

Bonbone.

Doi amici, cari nu se vėduseră cum de mult, se întâlneșce pe bulevard.

— Ia spune-mi — dice unul din ei — ce s'a făcut acel tinêr care prândiă adesea cu tine, acum câțiva ani?

— Ei! amice, s'a aruncat în tot felul de speculațiuni. Astăzi are peste 500,000 de franci... datorii.

— 500,000 de franci!... Ce ștregar!... Prevėdușem eu că are s'ajungă foarte departe!...

Dumneaei șede cu brațul după gâtul dumnealui.

— Ah! dragă, decă așa avê nenorocirea să mori înaintea mea, mă voi retrage într'o monastire și nu voi mai vedê pe nimeni.

— Dar, decă, respunde dumnealui, vei muri tu înaintea mea...

Dumneai, făcând o mișcare:

— Oh! dragă, să depărțăm dinaintea noastră aceste triste cugetări!

Un țeran își bătea nevêsta.

— Dar ce faci, nenorocitul, o să o omori, str'ză un vecin al seu. Ce bați așa femeia?

— Ce ai cu mine, nu e o cóstă a mea, și n'am dreptul să o scarpin, decă me mănâncă?

Un împêrat a vėdut în vis trei șoreci: unul gras, unul slab, unul orb.

Chiemând un filosof să-i lămureșcă însemnarea acestui vis, acesta i dișe:

— Impêrate, șorecele cel gras sânt miniștrii tei, cel slab este poporul, er cel orb ești Măria ta.

Mătușă: Mi se pare, dragă nepótă, că nu vii la mine decăt atunci când ai trebuință de bani!

Nepotul: O! me nedreptățesci, mătușică; nu viu mai des ca să nu te supêr în tóte dilele.

Edison.

— Vêți ilustrațiunea de pe pagina 65. —

Una din invențiunile cele mai importante a secolului nostru este întrebuiunțarea electricității spre diverse scopuri. Inventătorul american ș-a făcut loc în istoria culturii universale. Ilustrațiunea din nr. acesta ne înțăoșeză pe Edison făcând esperimente în odaia sa cu un aparat nou.

Din New-York se serie, că Edison a făcut o nouă și curiosă invenție.

Este vorba de un aparat care să permită călătorilor să espedieze, chiar din vagónele lor, telegrame și scrisori la un tren care merge.

Esperințele sale, făcute cu acest aparat într'un tren care străbate 25 mile pe óră, au dat, după cât se dice, rezultatele cele mai bune.

Decă va isbuti, această nouă invențiune are să producă de multe ori folóșe mari indeosebi guvernelor, comercianților etc.

Literatură și arte.

Scrieri literare. — *Di A. Vlahuța* va publica încurând o volum de romane în edițiune de lux. — *Di dr. M. Gaster*, expulsat din România, va da sub tipar încurând la Lipsca o lucrare nouă, intitulată »Crestomația română;« dsa a fost numit profesor de literaturile română și slavă la universitatea din Oxford în Anglita. — *Di George Botean* a publicat la Piatra în România un volum de poezii. — *Di G. T. Buzoian* a dat la lumină în Craiova o broșură sub titlul »Amintiri,« care cuprinde romane.

Conferințe literare. La Ateneul Român din București în săptămâna trecută au ținut conferințe dnii Barbu Ștefanescu (dela Vrancea) despre »Limba română« și dl Tache Jonescu despre »Naționalitățile în Orient.«

Sârbii și bulgarii. Sub titlul acesta dl B. P. Hășdeu a ținut la Ateneul Român din București o conferință literară. Distinsul conferențiar a ținut între altele: Peninsula-Balcanică întregă eră poporată, încă cu mult înainte de vinirea Elenilor în Europa, de un popor mare, care, după istoricii greci, se întindea foarte departe la miedă-noapte. Acest popor nu eră nici german, nici slav, ci de origine intermediară. Acest popor eră poporul trac — din care au ramas ca resturi neamalgamate încă atata: micul popor Albanez. Ca și Celtii, ca și Iberii, acest popor mare se perde în necura vremurilor, și istoria nu pôte precisa timpul de călecării lui. Cu acest fond tragic seu dacic, Elenii se contopesc mai întâiu, i schimbă limba și formeză un popor nou. Grecii, popor care a stăluicit atata în anticitate prin inteligenta și civilizația sa particulară. Apoi, vin Romanii. Aceștia contopindu-se și ei cu poporul tragic, sau romanizat în întregul seu, dela Grecia până la Nord în Dacia. Din superpunerea stratului roman, mai mic și el în număr, dar mai mare în civilizație, pe poporul tragic, s'a născut poporul român. În cvil mediu, chiar se dedea întregii Peninsula-Balcanice, afară de Grecia, numele de România. Apoi pe fondul român au venit Sârbii, Bulgarii și s'au contopit cu el, i-au slavizat limba și au format popore noue. Bulgarii sânt de origine polonă, precum Sârbii sânt slavi din Boemia.

Diare noue. „*Advocatul Poporului*“ foia juridică redactată de dl Pavel Rotariu, a apărut; se dă ca supplement la „*Luminatorul*“ cu 2 fl. pe an, dar se pôte abonă și separat cu 4 fl. pe an; va eși de doue ori pe lună. — „*Revista israelită*“ se numește o revistă apărută la București sub direcțiunea dlui M. Beck; va apăre de doue ori pe lună, voind să fie înainte de toate un repertoriu de informațiuni și de instrucțiune. — „*Sentinela Brăilei*“ a apărut în orașul cu acelaș nume.

Teatru și muzică.

Scrieri teatrale. *Dra Teodorini* are să sosescă zilele acestea la București, inse încă nu se știe deca va cânta în teatrul național, căci direcțiunea țină că nu pôte să-i dea un onorar de 3000 lei pe o seră. — *Di Teodor Popescu* va da 10 reprezentațiuni în teatrul Teodorini din Craiova. — „*Femeile emancipate*“ este titlul unei comedii originale ce se va reprezintă în curând pe scena teatrului național din Iași. Piesa se potrece la începutul secolului viitor.

Teatrul Național din București în sfârșit a reprezentat și piesa originală »Pigmalion« tragedie în 5 acte de dl Bengescu, anunțată încă la începutul stagiunii, înainte cu 5 luni și jumătate. Prima reprezentațiune a avut loc marți seră; despre succes încă n'avem nici o informațiune. Piesa a fost pusă în scenă

de dl Gr. Manolescu, musica compusă de dl G. Ștefanescu. — Prima reprezentațiune a operei »Faust« în românește, pe scena Teatrului Național, s'a hotărât pe ziua de 15/27 Februarie. Dna Zoe Chrissenghy, care a cântat rolul Margheretei în Italia sub numele de Zaira Norri, il va cânta și pe scena Teatrului Național. — După »Faust,« se țină că Teatrul va da și opera »Ernani« tot cu dna Zoe Chrissenghy în rolul dnei Sol.

„**Nazat,**“ revista umoristică a dlor R. Rosetti și Iacob Negruzzi, care a fost respinsă de către comitetul Teatrului național din București, s'a jucat sâmbăta trecută în teatrul »Dacia« de acolo, Sala gema de lume și logele erau foarte frumos ocupate. Pirul care legă diferitele scene ale lui »Nazat« este ținut de artistul Gologan Ștefan și de tinerul an »1886« cel care născu la 31 Decemre 12 ore noaptea seu mai propriu la 1 Januarie 12 ore și 1 minut dimineața. Ei amândoi sânt trecuți prin ciurul și dermonul celor mai năsdăvene peripeții; ei vor fi fotografiați la poliție, ei vor judeca diferendul între primul și al doilea violonist, ei vor plecă la Sinaia cu trenul de durere-plăcere, ei în fine se vor vedea puși la bir de 12 la sută de ore ce plecă în străinătate... la Sinaia. Publicul a întâmpinat cu aplause acesta farsă, de sigur fără pretențiuni de valoare literară, dar hazlie și a ris mult. De atunci s'a mai jucat de doue ori.

Concert în Lugos. Reuniunea română de lectură din Lugos a arangiat la 11 l. c. în serbătorea »Trei sfinți« o convienire socială, care începu cu producțiuni literare-musicale și se încheia prin dans, în sala otelului »Concordia.« Concertul s'a început cu »Străin și îndepărtat« de Abt. cântat de corul bărbătesc al Reuniunii române de cântări, după care luă cuvântul dl avocat Coriolan Bredicean și salută publicul prin câteva cuvinte bine simțite; apoi se continuă programa astfel: »Fira,« istoria populară, citită de dl C. Bredicean; »(Trui-Sănger,« legendă de V. Alexandri, declamată de dl G. Dobrin; »Viorica,« poveste, citită de dl I. Dologa; a) »Vino, vino lângă mine,« b) »Marșul ostașilor,« de Georgescu, cântate de corul bărbătesc. După acestea urmă dansul care țină până dimineața la 2 ore.

„**Ilustrațiune Română,**“ fantazie briliantă asupra unor teme naționale, compusă și dedicată dnei Alexandrina Opreș, de dl Carol R. Karrasz, una din cele mai noue compozițiuni de piese românești pentru concert, se află de vândare și în redacțiunea noastră, exemplarul cu 1 fl. 20 cr. Vîntul curat e destinat pentru scopurile reuniunii române de lectură din Timișora.

Violonistul român Micheru a dat decurând la Beldar un concert foarte bine reușit, despre care cetim în ziarul »Tutova« de acolo o dare de seamă, din care scotem următoarele: Balada lui Waniawski ne-a făcut să întrevodem un dulce și trist mister al inimii, petrecut de secolii întrun vechiu castel, astăzi în ruină, căruiu numai odora (hierre) i mai acordă un suvenir vivace. Ce melancolie adorabilă în elegia durerosă a acestei melodii care transportă imaginația și visurile în acea epocă tristă a trecutului, a căruia elocuență, frumuseță artistul prin magia arcusului seu a știut să o reproducă atât de bine. Splendida compoziție a lui Vieuxtemps a fost executată cu mustră, și aplaudată cu frenesie de public. Prin o impulsie a sentimentului național, tinerul artist a făcut o diversione plăcută reproducând câte-va melodii române, cari au provocat un entuziasm general, în așa grad, încât auditorul a manifestat aprobarea sa, pôte cânta în mod pré vioi, prin spontaneitatea sa, dar foarte angulitor pentru artist. Nocturna lui Chopin a fost cântată ca o poezie divină. Acest cânt al sufletului, plin de suferință, plin de regrete pentru tot ce a fost și este

mai este astăzi, a resunat ca un echou simpatic în toate inimile. Ultima producțiune a domnului Micheru a fost o adevărată ovațiune. Damele uitând momentan delicatețta mânilor lor, au ținut să-și exprime fără cruțare estrema lor satisfacțiune. Lojele și sala oferiau un demn cadru acestui interesant tablou, împodobite fiind de tot ce orașul nostru are grațios și cult. Principesa Bibescu, neținând compt de greutatea unui drum aproape nepracticabil, a afirmat prin prezența sa marile merite ale artistului. După terminarea concertului, câte-va persoane au avut fericirea de a sfârși serata la d-na I. I. Pallade Susan, care a contribuit mult prin amabilul seu concurs, la reușita acestei frumoase serate musicale. Acolo artistul, uitând cu totul oboseala sa, a început o altă serie de minuni musicale, secundat astă dată, într'un mod feerie, de marea noastră artistă principesa Elena Bibescu. Toți ascultară cu religiozitate această armonie sublimă, până la orele două după mezul nopții, când fie-care se retrase cu inima și spiritul încântați.

Corul vocal din Sudriaș-Jupanii, comună în Bănat, a dat la 18 l. c. în comuna Gladna-română, în ospetăria dlui Constantin Perian, o serată musicală urmată de dans, cu următoarea programă: 1. »Cuvânt de deschidere« rostit de doșora Sabina Popovici. 2. »Destăptăte Română« de A. Mureșan, esec. de corul vocal. 3. »Juginea« de Adam. 4. »Erm de Căpitan« de Adam. 5. »Cântec sicilian« de G. G. Popovici. 6. »Mogălanin« poezie de I. I. Gheorghiu, de muzica de Dionisiu Lascu, esec. 7. »Căpitan« de A. Hampel. 8. »Senin și Furtună« de I. Vorobievici. 9. »Măcarul« de St. Nosevici. 10. »Bășca« de Eremie Ciocărlia, declamată de Dumitru Popovici și Trifan Birescu. 11. »Hora Sinaiei« de G. Ventură. 12. »Hora dela Grivița« dantată de coristi. 13. »Drum bun, drum bun« marș popular. Poestiile se esecutară sub conducerea dlui Traian Tamaș. Vinitul curat a fost destinat în folosul bibliotecii corului.

Serata declamatorică-musicală din Cernat, arangiată la 30 ianuarie n. de tinerii meseriași români din Săcele, a reușit foarte bine. Cu deosebire »Cântecul haiducului« cântat solo a făcut bun efect. Costumul pitoresc național al dlui Băzărea, având mijlocul încins cu șerpar, în care erau două pistole haiducești și la mână o pușcă, ér pe cap purtă căciula cu penă de curcan, pe lângă aceste, cu vocea-i plăcută și puternică de bariton a secerat multe aplause din partea publicului. »Mama Anghelușă« canțonetă, reprezentată prin dl A. Frateș a fost asemenea foarte bine primită. Tot așa desteri s'au arătat în declamațiune bravii studenți pedagogici bérládani, Condor Lascar și Constantin Decusară, cari sânt domiciliați în Săcele, ca ucenici. Cântările corale au fost bine studiate. La toate aceste a pus coronă jocul cel frumos »Călușarul«, din care s'au esecutat numai 6 figuri, și »Bătuta« 12 figuri.

Coruri vocale noue. *La Jebelin*, în comitatul Timișorii, plugarii români au făcut începutul serios pentru înființarea unui cor vocal; spre acest scop arangiară un bal, care a produs un vinit curat de 150 fl. Vor mai aragiat unul tot spre acest scop. *La Vușău* în Biharia învățatorul V. Sala a înființat un cor vocal al plugarilor.

C e e n o u ?

Știri personale. *Dl Ioan Sbiera*, profesor la universitatea din Cernăuți și membru al Academiei Române din București, a fost numit decătră colegiul profesoral al facultății filosofice dela aceea universitate doctor în filosofie onor. pentru meritele sale literare. — *Dl Valeriu Bologa*, locotenent concediat supranumerar, a eșit definitiv din armată și va ocupa postul de secretar la »Albina« din Sibiu. — *D-ra Hermina*

Valch, studentă în anul al III-lea de medicină în București, a ținut acolo la 14 febr., cu mult succes, în sala societății studenților în medicină, o disertațiune asupra vegetarianismului. D-ra Valch e cea dintăiu dintre studente care și-a luat sarcina să vorbească în public.

Hymen. *Dl Petru Dulfu*, tinerul nostru poet din părțile selăgene, dar acuma domiciliat la București, joi în 18 l. c. ș-a serbat acolo cununja cu dra Elena Mateescu, profesoră și directorea unei școli primare de fete în capitala României. — *Dl Dimitrie Balan*, comerciant în Jabuca, ș-a incredințat de soție pe dra Maria Surlaș, fiica dlui învățator Nistor Surlaș, din Berliște.

Balul funcționarilor în București. Cetim în »Epoca«: Vineri s'era a fost la teatrul național balul anual al societății funcționarilor, dat în folosul fondului casei lor de ajutor mutual. Sala teatrului părea în foc. Eră o lume nebună. Într'un basm din o mie și una de nopți. Tombola cu toate obiectele ei se înființea în fund pe scenă. Patru roți pline de bilete de loterie sânt învêrtite de dămnicele Ida Vladoyanu imorăntă cu țeranceile de munte, d-na Maria de Hertz în lăptos, d-na general Radu Mihai în toaletă de dămnicele, d-na E. Chronidi, d-na Măreulescu, d-na Măreulescu în țeranca dela Mehadia, d-na Coralia în țeranca dela Arama, d-na Marian o țerănceșă etc. În d. d. ca Cariagdi, d-na Dimitrie Ionescu în atlas dela doșora Măreulescu etc. Muzica militară aședaua la muzica cânta într'una polci, valsuri și quadriluri. Raște tombola sânt golite de bilete, într'o clipă. Printre obiectele cele mai frumoase erau o mesă de stejar dată de țerale și două găstre oferite de regina. Serbarea s'a terminat la trei ore printr'un mare quadril cu galop final.

Societatea geografică română din București, țină adunarea sa generală dilele acestea sub presiunea regelui. Programa lucrărilor: În ziua de 1/13 Februarie, 8½ ore s'era: 1. Darea de semă anuală a d-lui secretar al societății. 2. Raportul dlui cassar asupra situațiunii financiare a societății. 3. Conferența dlui Grigorie I. Lahovari, asupra câtorva etimologii geografice române. Conferența dlui inginer Bottea, asupra gisementului de petrolu din țeră. În ziua de 2/14 Februarie, 8½ ore s'era: 1. Conferența dlui P. S. Aurelian, asupra câtorva pagine din economia rurală a Rusiei. 2. Conferența dlui profesor Anghel Dumitrescu, asupra elementului geografic în istorie. 3. Conferența dlui profesor Buzoianu (Craiova), asupra mijloecelor pentru ridicarea învățămăntului geografic la nivelul cerut de nevoile timpului. În ziua de 3/15 Februarie, 8½ ore s'era: 1. Aprobarea socotocelora anului eșpirat și votarea budgetului pentru anul 1886. 2. Alegerea diferitelor comisii și votarea de membri noi. 3. Conferența dlui Dr. N. Garolliid, asupra apelor minerale din România. 4. Conferența dlui căpitan Ferechide, asupra navigațiunii aeriene. 5. Conferența dlui Eniu Bălteanu, despre geografie din punctul de vedere al importanței ei în educațiune și deci din punctul de vedere al metodelui de predare.

Carneval. *Casina română din Beiuș* va da la 27 l. c. un bal în sala ospetăriei opăline și în folosul bibliotecii sale. — *La Marocoș* în Bănat s'a arangiat în 17 l. c. bal de cătră damele de acolo; vinitul curat a fost destinat jumătate în favorul Crucii roșie, jumătate în al Alunneului național din Timișora. — *La Reșita* balul dat în 6 februarie a avut un succes destul de bun și a produs un vinit frumos pentru Reuniunea de muzică și cânt de acolo, care a esecutat spre mulțămire generală programa concertului. — *La Bozovici* a fost în 6. l. c. un bal, arangiat de corpul financiar r. u. staționat acolo, în-

trunind un public frumos, care a jucat Hora, Ardeléna și alte dansuri naționale. — *La Bocșa-montană* s'a dat un bal în 14 l. e., în folosul scolei gr. or. de acolo, cu succes frumos. — *Balul din Brad*, arangiat la 6 febr. de către corpul didactic dela institutul gimnasial din Brad, în folosul aceluși gimnasiu, a avut un succes complet și a fost cercetat de totă inteligența din giurul acela, fără deosebire de naționalitate; vro șese dame purtăra costume național; vinitul curat e cam 50 fl. — *La Petroșeni* s'a arangiat în 1 febr. un bal românesc bine reușit, la care au luat parte inteligența de toate limbile: în paușă s'au cântat câteva cântece și s'au jucat Călușorul și Bătuta.

Pentru scóla superióră de fetite din Sibiu au mai contribuit. (3-lea) Transport 2729 fl., o obligațiune de 100 fl. și un bilet de depuneri de 20 fl. Pe lista nr. 1. (Colector dl Diamandi Manole, comerciant în Brașov): Diamandi Manole 50 fl. 77. (Colector d-nul Ioan Tîpeiu, protopop în Sebeș 5 fl.; Nicolae Lazar, preot în Sebeș 1 fl.; Ioan I. Tîpeiu, comerciant în Bacău 1 fl.; Zulnia I. Tîpeiu în Bacău 1 fl. suma 8 fl. Pe lista nr. 95 (Colector d-nul Paul Rotariu, avocat și redactor în Timișóra): D-nii: Emanuel Ungurian, avocat în Timișóra 20 fl., G. Traila, paroch în Timișóra 1 fl.; Teodor Sandu, căpitan în pens. în Timișóra 1 fl.; Trifan Gaița, not. cerc. în Timișóra 2 fl.; Ioan V. Barcian în Timișóra 1 fl.; George Vlassa, căpit. c. r. în pens. în Timișóra 5 fl.; Timoteiu Achimescu c. r. Timișóra 5 fl.; George Horvath 1 fl.; Iulia Rotariu 2 fl.; Paul Rotariu Timișóra 1 fl. suma 95 fl. 39 fl.

Doamna Bogoveici n. Popiști, soția doamnei Bogoveici, în Bozovici, a încetat din viață la vârsta a 19 nașceri, la 4 febr. în etate de 62 ani. Lăsa afără de sotul seu de fiii Dimitrie, Iosif, George, Nicolae, Ioan, Petru, Ilie și de numeroși consangemi.

Sciri scurte. *Comitele suprem* al Făgărașului a obținut dela ministerul de comunicațiune conexiunea de a face pregătirile necesare pentru construirea unei linii de cale ferată între Făgăraș și Homorod.

M o d a.

Érași s'au deschis porțile și ușile mult salutatului și voiosului principe Carneval și pecând intră, sosiră cu el bucuria, veselie, flori și o mare de lumină. Dama Terpsihore invită pe soriórele ei la joc și la sunetul accentelor ritmice s'a uitat totul ce odiniórá apesă inima. Lumea pare ca prin farmec schimbată, baluri, petreceri, veselie în tot locul. Pentru cei cu titluri și cu milióne furé și sânt baluri de curte și de elită; pentru cealaltă, póte cu mult mai bine dispuși. balurile familiare, petrecerile mascate, costume, pline de animare și vivacitate. Și în mijlocul acestor reuniuni consacrate musei veselé pretotindeni unduleză fete și neveste frumoșe în toalete și costume varii, cari încântă tocmai așa privirea ca și inima — amabilitatea lor.

Cu tóte că sezonul e înaintat, totuși aprópe în fiecare di vin la aparință toalete noue și adese se pot vedé în fereștrile magazinelor de modă niște costume fórté dragálașe din túll, illusion, stófe fine de etamine seu stófe de dantele brodate cu flori și mărgele.

Moda parisiánă care tot creéază novitáti admirabile și cu gust, ne-a surprins érași cu câteva stófe dragálașe de bal, așa illusion seize în colórea gâlbăie cu pompóne și arabescuri aurii, gaze Georgette în colóre antică roșie cu figuri mici de iet si túll Pompadour, o combinațiune frumoșă de túll verde (myrte) cu lenióre brodate și fire de aur.

Fórté caracteristice sânt și stófele de crepe cu vérste de peluche de mêtasă, precum și cele din stófa de mărgele combinate cu dantele fine de Brusela ori Valencia.

În general ca predominantă în acest sezon pentru fete tinere sânt colorile rosa, galbén deschis, myrte, rubin; pentru dómne, verde întunecat, cenușiu, negru, înse cu deosebire colorii antice, stófe vechi și brodării en relief jócă o rolă mare.

Modelele toaletelor de bal, după cum am amintit, sânt simple; rochia la cele mai multe e netedă, la unele érași e ornată cu brodării de mărgele, volanturi, plisse, indoituri seu stófe de dantele cu desine a la Rococco și pompóne mici de cheniliă. Tunica dinainte de comun are o formă lungărețá și e ridicată într'o parte în mijloc seu de ambe părțile așa cât dedesupt cade în formă de undă, uneori lipseșce cu totul, acesta înse se întéplă când rochia e de tot bogat decorată. Când totuși este, atunci e de tot scurtá și represintată prin un volant seu niște pufene mari. Cea din drept e seu ridicată prin încrețituri ce vin deasupra tur-nirului seu e aranțată în încrețituri bogate într'o parte, pecând în cealaltă e puțin ridicată. Talia în general e ascuțită, decoltată în formă de patrat seu inimă, corsagiul constă din brodărie túll seu dantele în colórea rochiei.

Reginele sezonului póte a jachete gătite din stófa de mărgele; aceste sânt cu așa deschise înainte și lasă a se vedé o vestă de moar brodată cu aur. Așa numitul »chemiset» ruse» încă se vede mai ales la serate, acesta merge până în sus și pept dispare sub un corset, care după moda parisiánă se gâteșce din peluche și se decoréza cu marabu. Mâncile la aceste toalete sânt fórté scurte, așa cât uneori sânt represintate prin numai câte o panglică de atlas ori catifea, prin câte o rosetă de túll seu sânt o combinațiune de dantele flori și panglice. Ca decoratiune servese flori, cu deosebire sânt moderne garniturele de volbură, rosa, viorele de Nizza, rose de theă și narcise, apoi colibrii, unele insecte și agrafe de brilante iet seu diamante.

Valeria.

Poșta Redacțiunii.

Dlui Barbescu în B. Te rugăm să scrii mai legibil, căci abia ț-am putut descifra scrisórea.

Dlui M. P. în I. Postul de »zafar» este ocupat.

Dnei P. J. în S. Ne pare rău, că nu mai putem servi cu numărul acela.

Dlui A. D. în Geneva. I

vom face loc în nr. viitor.

Drei V. M. în C. Întărziând eșirea, credem că de atunci a sosit.

Călindarul săptămănei.

Điua sept.	Călindarul vechiu	Călind nou
Duminea Fiului rătăcit, Luc. c. 15, gl. 6. sft. 6.		
Duminea	9 Mc. Nicifor	21 Eleutera
Luni	10 S. M. M. Haralampie	22 Petru C.
Marti	11 S. M. Mc. Vlasic	23 Seren
Mercuri	12 Păr. Meleție Epc.	24 Matias Ap.
Joi	13 Păr. Martinian	25 Quatemberg
Vineri	14 Cuv. Păr. Axentie	26 Alexandra
Sămbătă	15 S. Apost. Onisim	27 Leander

Proprietar, redactor răspundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Otto Húgel în Oradea-mare.